

UN BARBAT și O FEMEIE

de *Daniel Lucescu*

Matematica este implicată în toate aspectele existenței noastre umane. Educația noastră a început cu aritmetica, conținând operații simple și a continuat cu ceea ce ne-a dat mare bătaie de cap, matematici speciale, la facultate. Matematica este o știință exactă și o rezolvare corectă a problemei ar trebui să ne ducă la același rezultat.

Există și matematică spirituală, care diferă de modul cum operează matematica materială, dar asemănarea fiind că sunt științe exacte.

În matematica spirituală a relațiilor umane de familie, $1 + 1 = 1$, adică UN BARBAT + O FEMEIE = UN SINGUR TRUP. Aceasta este aritmetica simplă a lui Dumnezeu, accesibilă înțelegerii oricărui muritor, stabilită încă de la început. „La început „este expresia cheie folosită de Isus ca să explice de ce s-a ajuns ca oamenii de-a lungul timpului să creeze matematici speciale care să nu aibă la bază aritmetica spirituală. „La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul”(Genesa 1:1) și „...a făcut pe om...” „...parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut...” și prin matematica spirituală a formulat crearea unui nou produs, familia, „De aceea va lăsa omul pe tatăl sau și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și vor face un singur trup”.

Și ca această formulă să de-a rezultate Dumnezeu a adăugat în constituția omului ceva ca cei doi, barbatul și femeia, să se simtă atrași unul de altul și chiar să le facă plăcere de a fi un singur trup. Aceasta urma să asigure împlinirea poruncii lui Dumnezeu, „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul....”.

De-a lungul timpului, religia, o parte a științei, și o parte a politicului, cu o majoritate suficientă, au creat și propagat matematici speciale ale acestui fenomen, dar care au eroarea ca neavând la baza aritmetica spirituală, nu au putut decât să ajungă la rezultate catastrofal de diferite, dar cu pretenția de rezolvare a problemelor umane.

O formulă, cu pretenția susținerii realității, este că $1+1=1$ indiferent cine este unu și unu care se aduna, rezultatul este totuna. Un bărbat + Un bărbat = 1, sau O femeie + O femeie = tot 1. În aritmetica spirituală, un singur trup, este numai rezultatul firesc al unirii două persoane de sex opus, permanent pe tot timpul existenței terestre a celor doi. Orice manifestare a unirii trupești în afara acestei formule, este păcat (adică echivalentul minus infinit al matematicii), și omul a primit capacitatea de a-și controla acest instinct prin abținerea și celibat.

Dacă la început politicul a considerat homosexualitatea poate în mod puțin exagerat, ca fiind un rău social atât de mare încât erau închis, s-a ajuns astăzi să fie recunoscută unirea homosexuală, cu același statut ca familia heterosexuală, iar cei care afirmă, folosindu-se de dreptul la libertatea de vorbi, ca fiind păcat pot ajunge acum după gratii.

Există în prezent cinci țări în care este legal recunoscută căsătoria persoanelor de același sex, cu aceleași drepturi ca și familia normală, sper că pot spune în felul acesta.

Olanda a fost prima țară care, în decembrie 2000, a legalizat căsătoria persoanelor de același sex, dând cuplurilor homosexuale aceleași drepturi de a se căsători, divorța și adopta copii. A urmat apoi Belgia în 2003, Spania în 2005, Canada tot în 2005 și Africa de Sud în 2006.

S-a ajuns la acest nivel nu dintr-o dată, ci printr-un proces numit spiritual degradare morală treptată și politic și social văzut ca o emancipare și adaptare, la așa zise condiții noi. La început, homosexualismul a fost un lucru ignorat și tolerat, ca apoi următorul pas premergător legalizării căsătoriilor homosexuale, să fie ceea ce în unele țări, inclusiv America se numește „uniunea civilă”. „Uniunea civilă” este o formă prin care se extind drepturile civile de care beneficiază familiile, la partenerii care nu sunt căsătoriți, dar uniți prin această formă. California, Hawaii și Vermont au deja ceva forme de „uniune civilă”, iar alte state sunt în procesul dezbaterii și votării „uniunii civile”. „Focus on the Family” critică acest demers ca fiind neînțelept și din punct de vedere politic și social pentru că permite ca termenul de „familie” să fie extins la orice relație personală apropiată și căsătoria devenind numai o relație susținută de religie sau sentimental/ emoțional. Apoi, „uniunea civilă” nu aduce aceleași beneficii sociale ca și familia iar în final „uniunea civilă” eșuează în înțelegerea rostului în esență al legii, care într-adevar are un caracter de a asigura justiția dar în același timp ea există pentru a încuraja un anumit comportament, între altele, pentru că anumite comportamente contribuie în mod mai substanțial la bunăstarea societății.

Situația în America este fluidă în acest domeniu, desi în 1996, Congresul American a votat un act cu intenția de a deveni lege „Defense of Marriage Act” care să definească căsătoria ca „unirea între un bărbat și o femeie”.

De altfel la momentul actual, sunt 27 de state americane care au aprobat un amendament constituțional care definește căsătoria ca unirea dintre un bărbat și o femeie. Massachusetts este singurul și primul stat care permite căsătoria persoanelor de același sex pentru rezidenți iar îmi pare rău dar iar eu sunt rezidentul primului stat în care amendamentul nu a fost aprobat, Arizona.

Majoritatea candidaților la președinția Americii, se opun căsătoriei persoanelor de același sex, dar mulți susțin „uniunea civilă” și bineînțeles mulți nu consideră păcat homosexualismul. Matematicile speciale ale secolului douăzeci și unu în domeniul politic devin tot mai năucitor de complicate, încât sugerez tuturor o reîntoarcere la aritmetica simplă, spirituală, $1+1=1$, adică un bărbat + o femeie = un singur trup; o familie. Deciziile numirii unor oameni în funcții publice, în America, încep să fie influențate major de poziția față de homosexualitate. Afirmatia lui Dr. James W Holsinger Jr. precum că homosexualitatea este „ceva împotriva firii” cum se spune în România și cauza multor boli, a făcut ca nominalizarea lui de către președintele Bush pentru funcția de „surgeon general” să producă o furtună de dezbateri în lumea politică și medicală făcând confirmarea aproape imposibilă.

Națiunile Unite (ONU) a acceptat recent oficial ca și grupuri non-guvernamentale, două organizații de apărarea drepturilor homosexualilor, una din Suedia și alta din Quebec, Canada, Statele Unite fiind printre națiunile care au votat favorabil. Aceste grupuri au declarat că vor folosi statutul lor ONU ca o platformă de a promova drepturile homosexualilor în țări care se opun.

Și ca să ne facem cât de nepopulari suntem noi cei care susținem aritmetica spirituală a lui Dumnezeu, un sondaj al Pew Research Center din 2007 deși există o majoritate (55%) în America care se opune căsătoriei persoanelor de același sex, o destul de mare parte o susțin, 37%.

Uniunea Europeană într-un studiu din 2006 a descoperit că de asemeni o majoritate de 49% se opun căsătoriei persoanelor de același sex dar divizarea este strânsă, 44% fiind cei în favoarea ei. Olanda bineînțeles este prima cu un procent de 82% care aprobă și România este iarăși „codașa” cu numai 11% în favoarea căsătoriei homosexualilor.

Majoritatea candidaților la președinția Statelor Unite sunt împotriva legalizării căsătoriei persoanelor de același sex, iar mulți dintre ei sunt de acord cu „uniunea civilă” a persoanelor de același sex. Este interesant că unii au afirmat că homosexualitatea nu este ceva imoral.

Oricum organizațiile de apărare a drepturilor homosexualilor sunt foarte active.

În fiecare lună undeva în lume este luată în discuție o nouă propunere legislativă referitor la problemele relațiilor sexuale dintre persoane de același sex.

Pentru prima dată candidații la președinția Statelor Unite au dedicat o întâlnire specială televizată cu organizații care luptă pentru drepturile homosexualilor. Focus on the Family a considerat ca cei șase candidați Democrați au arătat un interes disproporționat față de acest subiect care este susținut de câțiva superbogați activiști homosexuali care reușesc să influențeze mașinăria politică a Partidului Democrat prin contribuțiile lor.

Los Angeles Time consemnează despre candidații Republicanii la președinție că fie au ignorat ori au refuzat invitații similare la un asemenea eveniment.

Acest subiect privind homosexualitatea divizează nu numai politicul ci și lumea științifică. Asociația Americană de Psihologie și Asociația Americană de Psihiatrie au scos homosexualitatea de pe lista bolilor clinice.

În cartea lor „Destructive Trends”(Curenți Distructivi), William T. O`Donohue și Christine E. Caselles consemnează că această decizie a fost motivată, mai mult decât se poate constata la prima vedere: “Psihiatrii care au definit înainte homosexualitatea ca și o boală și au diagnosticat homosexualii ca și bolnavi psihic” ei au scris „ca această schimbare a fost politic și strategic necesară pentru înlăturarea obstacolului în lupta homosexualilor pentru recunoașterea statutului lor social și politic.”

Activiștii homosexuali din cadrul Asociației Americane de Psihiatrie au încercat să determine asociația să adopte ca fiind interzisă terapia celor care doresc schimbarea orientării lor sexuale pe baza faptului că eforturile făcute sunt fără succes și dăunătoare pentru homosexuali.

Dr. Bill Maier, psiholog, a spus că exista totuși un grup de terapeuți conservatori creștini care pot oferi speranță celor care se luptă cu atracția către persoanele de același sex și nu doresc să mai fie „gay”. De fapt în America există cel puțin două organizații cunoscute care oferă ajutor în aceste probleme celor care caută sprijin pentru acest gen de probleme; Focus on the Family, www.family.org și Exodus International – North America, www.exodus.to.

Lupta intensă a organizațiilor pentru drepturile homosexualilor în politică și apoi în cadrul organizațiilor medicale a fost pentru a folosi ca argument împotriva punctului de vedere creștin conservator

arătând că dacă „organizațiile profesionale nu văd nimic greșit în comportamentul lor de ce ar vedea creștinii.”

Ceea ce pentru mine este de-a dreptul incredibil, dar am constatat că fiind adevărat, este că și creștinismul este divizat în calificarea acestui comportament ca fiind păcătos. Nu mă aștept numai decât la o poziție favorabilă moralității creștine din partea politicului sau a științei, pe care apostolul Pavel le definește ca „împotrivirile științei pe nedrept numite astfel”, dar că nu numai credincioși de rând, poate mai ignoranți, ci și lideri religioși din diferite confesiuni să facă apologie acestui păcat, este prea mult.

Aceștia încearcă să folosească așa zise argumente științifice și o rastălmăcire a învățăturilor Bibliei, pentru o acceptare a comportamentului lor în biserică, prin măsuri administrative. Această tendință a oamenilor este văzută și în alte comportamente păcătoase, de a înlocui calea simplă, care te îndrumă către pocăință atunci când descoperi că ai păcătuit și încrederea în resursele lui Dumnezeu care ți le pune la dispoziție pentru schimbare, cu lupta pentru a-ți justifica acest eșec spiritual și a găsi acceptare și tolerare fără dorință de schimbare.

Cu privire la homosexualitate este un argument din partea științelor sociale, precum că „orientarea sexuală nu poate fi schimbată” avertizând că „pot fi consecințe dramatice pe plan emoțional și social în încercarea schimbării de la homosexualitate la heterosexuale”.

O referință importantă este atitudinea lui Pavel, față de biserică din Corint.

Acești creștini au tolerat între ei un comportament păcătos „curvia” „incestul” care spune Pavel nici la păgâni nu era pomenit și nu au tratat situația cum se cuvenea, ca cel ce a săvârșit acest păcat să fie dat afară ca și membru al comunității cu speranța că se va îndrepta. Ei din contra au făcut din aceasta cum fac și astăzi multe biserici creștine o modalitate de a arăta ca ei sunt mai toleranți decât Dumnezeu chiar. În final Pavel le aduce aminte ca ei au fost salvați de aceste comportamente păcătoase, „și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru”(1Corinteni 6:11). Trebuie să mă opresc aici, deși sunt tentat să scriu o predică în continuare despre acest subiect, atât este de clar pentru mine că acest comportament este foarte păcătos, și cu consecințe nefaste pentru societate nu numai pentru individ.

Deși argumentele Biblice sunt suficiente pentru a defini homosexualitatea ca un mare păcat, pe lângă alte păcate sexuale la fel de grave, voi arăta câteva dintre afirmațiile cu care susțin că fiind nepăcătos acest comportament.

În USA Today într-un articol scris de o profesoară de studiu a religiei se afirmă că „un Luther modern ar recunoaște că numai câteva prescripții Biblice împotriva sodomiei... ar trebui să nu stea în calea dragostei care îi unește pe doi gay sau două lesbiene. Un Luther al secolului douăzeci și unu de asemenea ar ordina homosexuali ca și conformare cu teologia lui privind „preoția tuturor credincioșilor”. Cum rămâne cu acele condiții pe care Pavel le prescrie pentru cei care doresc să fie lideri în Biserică, ca să fie „barbatul unei singure neveste”. Această afirmație îi exclude și pe cei care sunt implicați și în alte păcate legate de acest statut de fidelitate conjugală. Bisericile noastre românești, n-au ajuns chiar așa departe, dar ceva pași spre compromis facem (exemplu curvia sau divorțul încep să nu mai fie motiv de a nu putea accede la poziția de lider în biserică), care pot duce pe același drum dacă nu ne oprim.

Și apoi cred că Luther ar fi spus ca și Pavel „Dar chiar dacă noi înșine sau vreun înger din cer ar veni să vă propovăduiască o altă Evanghelie deosebită de ceea ce am propovăduit-o noi, sa fie anathema.”

Pastorul uneia dintre cele mai mari biserici de homosexuali a afirmat la instalarea lui „Acum, mulțumesc lui Dumnezeu, după 30 de ani de frământări, pot să spun cel puțin cine sunt cu adevărat. Sunt un homosexual. Sunt mândru de asta. Și Dumnezeu mă iubește fără rezerve.”

Este adevărat că Dumnezeu iubește pe toată lumea, și pentru că lumea să nu moară datorită păcatului l-a dat pe Fiul Său, Hristos, pentru ca cine crede în El să aibă viață veșnică. Dar dacă cineva continuă să trăiască în păcat ne punem problema dacă are cu adevărat credința care mântuiește. Dumnezeu nu iartă de niște păcate pe care după aceea ar fi de acord să le practiceăm, ar fi împotriva naturii Lui.

Alt argument cu care se afisează la paradele lor creștinii gay când participă la manifestații este „Ce a spus Isus despre homosexualitate:_____”.

Răspunsul homosexualilor „creștini” este „Isus nu a spus nimic. Isus a fost mai mult interesat în dragoste.”

Faptul că nu este menționat în mod direct în Evanghelii, nu înseamnă că Isus nu a fost de acord cu Scripturile Vechiului Testament care tratează acest păcat și alte păcate în domeniul deviațiilor sexuale de la formula un barbat și o femeie în un singur trup, cu pedepsirea cu moartea, arătând gravitatea lui și implicațiile sociale negative. De fapt Isus a menționat în Evanghelii formula un barbat și o femeie în un singur trup, care exclude acceptarea oricărei alte formule. De altfel evangheliștii declarează că nu au înregistrat tot ce a făcut și a spus Isus cât a trăit pe pământ.

Unii iau pur și simplu experiența lor subiectivă și o fac normativă chiar dacă contrazice norma cuvântului biblic, ceea ce este o mare înșelăciune. Cântăreața de muzică „gospel” Marsha Stevens care acum s-a declarat public lesbiană, nu explică cum a ajuns biblic la convingerea că homosexualismul este acceptabil. Ea relatează un singur lucru, că într-o noapte ea s-a rugat pentru a primi confirmarea că lesbianismul este în regulă; dimineața următoare cineva i-a dat ei o insignă care spunea „Lesbiană născută din nou”.

Am aflat și despre un misionarism al homosexualismului. Un pastor Malaezia, care a fost pastor într-o biserică din New York, s-a întors înapoi în țara lui de origine, cu intenția să formeze o biserică care să slujească tuturor inclusiv, homosexuali, bisexuali, transsexuali. Întrebat de reporteri dacă va oficia căsătoria persoanelor de același sex a răspuns că: Căsătoria persoanelor de același sex este ilegală în Malezia, deci cum aș putea să o fac? Oricum am să binecuvânteț acest tip de uniune.”

Presa este plină zilnic cu știri legate despre acest subiect.

Doa lesbiene au dat în judecată o organizație a Bisericii Metodiste, care a refuzat să celebreze ceremonia lor de „căsătorie” într-una din facilitățile proprietate a organizației. Liderii asociației au dat în judecată statul New Jersey pentru că a violat dreptul lor de a stabili reguli interne pe proprietățile lor în numele „toleranței” față de homosexualitate. Această acțiune a Bisericii Metodiste a fost luată pentru a apăra libertatea religioasă a lor.

Maryland’s Montgomery County a introdus din această toamnă în curriculum liceelor și școala medie, învățătura precum ca este normală, este doar o altă opțiune sexuală, transsexualismul o altă orientare sexuală. Copiii care vor să țină valorile religioase tradiționale sunt considerați „homofobi” și elevii nu vor avea ocazia să participe la discuții.

Elevii vor fi expuși la prezentarea unor mărturii personale acelor din organizația „Gay, Lesbieni, Bisexuali, Transsexuali”.

Una din mărturii spune: „Am știut de mult timp că sunt o lesbiană, când eram fetiță și bunicul meu îmi citea povești înainte de a merge la culcare.

Când el citea aceste povești, am știut că atunci când voi crește mare mă voi mărita cu o prințesa frumoasă nu cu un prinț.”

Nu știu ce se mai poate spune. Adevărul moral este simplu până la urmă, calea păcatului este complicată. Porunca din Tora, Vechiul Testament „Un bărbat să nu se culce cu un alt bărbat ca și cu o femeie” nu are nevoie de o interpretare la fel ca și porunca „Să nu ucizi” sau „Să nu preacurvești”.